

Ancient Times), προχρηματιζόμενον περί της ἀρχαιοτάτης ιστορίας της νήσου καὶ περί της θρησκείας καὶ της τέχνης τῶν Ῥοδίων. Ὁ συγγραφεὺς ὡς βίαν τοῦ ἔργου του ἔχει κυρίως τὰ παρίστατα τῶν ἀναπαρῶν ἐν τοῖς ἐρεπιδύτοις τῶν Ῥοδιακῶν πύλαις Καμείρου καὶ Ἰαλυσοῦ.

— Ἡρᾶτο ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένη κατὰ φυλάξιν μετάρρησις τοῦ Ὁμήρου εἰς Τουρκικὴν γλῶσσιν. Μεταρραστὴς εἶνε ὁ Νῆμα βίης Φράσκαρης, ἀνώτερος ὑπὲρ ληλοῦ τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὁ Νῆμα βίης προτάσσει τῆς μεταφράσεως, γινομένης ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου κειμένου, μὴκρην εἰσχωγὴν, ἐν ἣ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀνσχεύει τὴν γνώμην τῶν χωρίζοντων, τῶν ἰσχυριζομένων ὅτι ἄλλος ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλιάδος καὶ ἄλλος ὁ τῆς Ὀδυσσεΐας. Ἐν τέλει δὲ τῆς εἰσχωγῆς ἐκβειάζων τὸν Ὀμηρον λέγει, ὅτι οὐδεὶς ποιητὴς ἐδυνάθη νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ, ὅστις ἔσται ἔσκει ὁ κορυφαῖος τῶν ποιητῶν, καὶ ὅτι ἐλθὼν νὰ ἀναπληρώτῃ σπουδαίαν ἑλλειψιν ἐν τῇ τουρκικῇ φιλολογίᾳ προβαίνει εἰς τὴν μετάρρῃσιν τῶν ἀθανάτων ἑῶν τοῦ Ὁμήρου, ὅπερ ἐν πάσις ταῖς γλώσσις μεταρρασθέντα ἐγένοντο προσεταῖς εἰς πέντε πλὴν τῶν Ὀθωμανῶν, ἐλλείψει τουρκικῆς μεταφράσεως.

— Νέα ἔμμετρος μετάρρῃσις τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὁμήρου ἐξεδόθη ἔγγιστι ὑπὸ τοῦ Ἀλφούρου Way.

— Ὁ Γάλλος ἀκκδηματικός Gaston Boissier ἐξέδωκε μελέτην περὶ τοῦ Ὀρχαίου καὶ τοῦ Βιργιλίου (Nouvelles promenades archéologiques: Horace et Virgile) ὡς συνέχευαν τῶν μελετῶν αὐτοῦ περὶ τῆς Ῥωματικῆς κοινωνίας, ἀς προηγουμένως ἐδημοσίευσεν, ἥτοι: τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῶν Καισάρων τοῦ Κικέρωνος καὶ τῶν φίλων του καὶ τῆς Ῥωματικῆς θρησκείας.

— Προσεχὺς ἐκδίδεται ἐν Λονδίῳ περὶ ἡγήσεως εἰς Μικρὸν Ἀσίαν, Μυτιλήνην καὶ Κρήτην ὑπὸ Walker, συγγραφέως τῆς Περιγησίως διὰ τῆς Μακεδονίας εἰς τὰς Ἀλβανίας: λίμνας (Through Macedonia to the Albanian Lakes).

— Ἐξεδόθη παρὰ τῷ βασιλοπόλῳ Charpentier νέον μυθιστόρημα τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ, ἐπιγραφόμενον τὸ Ἔργον (L'Œuvre). Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μυθιστορήματος τοῦτου εἶναι ἀπλυστάτη, ἀλλὰ εἰς ἄκρον ἐνδιαφέροντος. Διότι εἶναι ἀνάλυσις τῆς πύλης τῶν αἰσθημάτων εὐρυτοῦ καλλιτέχνου, εἰς ἣν ἐπιτυχῶς παρεμβάλλονται περιγραφαὶ τοῦ βίου τῶν καλλιτεχνῶν ἀπὸ τοῦ 1863 μέχρι πρὸς ὀλίγων ἐτῶν.

— Ἦγρὸς τὴν ἐπιγραφήν « Τὰ ταξιδίον μου εἰς Βουλγαρίαν » (Meine Reise nach Bulgarien von M. G. z. E. S.) ἐτυπώθη εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα βιβλία: ἄνθρωποι ὑπὸ τῆς κομῆσεως Marie zu Erbach-Schönberg, ἀδελφῆς τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας. Ἡ συγγραφεὺς ἀναγράφει τὰς ἐτυπωμένους ταξιδίους, ὅπερ κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1881 ἔκαμεν εἰς Βουλγαρίαν μετὰ τοῦ συζύγου της, καὶ ἐπισκέψεις εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τοῦ Βελιγραδίου. Τὸ περιεργάτονον μέρος τοῦ βιβλίου τοῦτου εἶναι ἡ ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι: σημειώσις, ὅτι ἐτοιμασθεὶς ἡ ἐτυπωθὴ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς συγγραφέως, τοῦ πρίγκιπος Αὐδοδίκου τοῦ Βάγκελμπεργκ καὶ τῆς συζύγου του πριγκηπίσσης Βικτωρίας τοῦ Ἐρταν, βασιλεῖς τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας. Ὁ πρίγκιψ Αὐδοδίκος καὶ ἡ σύζυγός του ἀσχυροῦνται ἐνίοτε εἰς τὴν τυτογραφικὴν τέχνην, ἔχουσι δ' ἐν ταῖς ἀντικρίσεσι τοῦ πτερός των μὲν τυτογραφεῖον ἐν φ' ἐργάζονται.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδρίσεων τῆς Αὐστριακῆς βουλῆς ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἀπαντᾷ εἰς ἐνάντιον πρακτικῆς βουλευτοῦ τινος ἐκνηρύχθη ὑπὲρ τῆς ἐπεκτετάσεως καὶ κατὰ τὸν περιορισμὸν τῶν κλασικῶν σπουδῶν ἐν ταῖς γυμνασίαις. Ἀνγνωρίζων δ' ὅτι ὑπερμέτρωος βεβρύνονται οἱ μαθηταὶ διὰ πάλιν μαθημάτων εἰπὼν ὅτι τοῦτο θὰ διωρῶθῃ διὰ πρὸς τῆς καὶ ἐν τῇ τάξεως εἰς τὰ γυμνάσια, ὁριζομένης ἐνεχέουσι καὶ τῆς διδασκαλίας ἐν αὐτοῖς, ἥτις νῦν διαρκεῖ ἐκτὸς ἐν τῇ Αὐστρίᾳ καὶ Γερμανίᾳ (ἐν Ἑλλάδι διαρκεῖ ἐκτὸς μόνον.) Πρὸς τὴν δ' οὕτως κατωτέρω ὅριον τῆς ἡλικίας τῶν εἰς τὰ γυμνάσια ἐγγραφομένων μαθητῶν θὰ τεθῇ τὸ δέκατον ἔτος.

— Ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ καὶ νομισματικῇ συλλογῇ τοῦ ἀποθανόντος τουρκικοῦ Σουλτᾶν Πασῆ εὐρίσκοντο πρὸς ταῖς ἀλλοῖς καμηνίους καὶ σραχνίς τις, ἣν ὁ ἀποθανὼν εἶχε δωρήσῃ εἰς τὸν Σουλτᾶνον. Κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ προφήτης εἶχε τρεῖς σραχνίδας, καὶ μίαν μὲν τούτων χυσεὶν κατέστρεψεν ὁ ἴδιος, τὴν δευτέραν ἔχονσαν οὕτω ἐρρεῖν ὁ Κιλίρης Ὁσμᾶνος εἰς φάειν ἡ δὲ τρίτη ἦτο ἐξ ἀχάτου καὶ ἐλλέγετο κα-

ταχυσθεῖσα μετ' ἄλλων πραγμάτων ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ προφήτου. Τὴν σραχνίδα ταύτην ἔφρονει ὅτι ἐκείνητο ἡ Σουλμὴ Πασῆς, ἀγορασθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ παρὰ τινος ἀραβῶς μετὰ τινων ἀρχαίων μουσουλμανικῶν νομισμάτων.

— Ἐντὺς μιᾶς ἐβδομάδος, ἀπὸ τῆς 31 Μαρτίου μέχρι τῆς 6 Ἀπριλίου ὁ ἐν Βιέννῃ ἀστρονόμος Παλίσας ἀνεκάλυψε τρεῖς νέους μικροὺς πλανήτας, πάντας κειμένους ἐν τῷ ὡδίῳ τῆς Περθέου. Μετὰ τῶν τριῶν τούτων τὸ ὅλον τῶν πλανητῶν ἀνέρχεται εἰς 256.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐφημερίς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς νομολογίας, σύγγραμμά περιδοκὸν ἐκδοόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Κ. Παλάου δικηγόρου, τῇ συμπτύξει πολλῶν νομομαθῶν.

Τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐξεδόθησαν ἐσχάτως τὰ τεύχη τοῦ μηνὸς Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου περιέχοντα νομολογίαν τῶν Ἑλληνικῶν, Γαλλικῶν καὶ Γερμανικῶν δικαστηρίων μετὰ πολλῶν πρακτικῶν, πρὸς δὲ τὰς ἐπομένους διατρίδας 1) περὶ σιωπηρῆς ἀναισθησίας ἀστικῶν κτημάτων ὑπὸ Α. Μομφερτάτου 2) περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν ὑπὸ Ι. Ἀραβαντινοῦ καὶ 3) περὶ τῆς Νεαρχῆς 115 ὑπὸ Ν. Δαμαρά. Τὸ προηγούμενον τεύχος ἐκτὸς τῆς νομολογίας περιεῖχε καὶ τὰς ἐπομένους δύο σπουδαίας διατρίδας: 1) περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν τραπεζικῶν γραμμάτων ὑπὸ Σ. Κ. Μπαλίνου 2) περὶ Ἰωάννου τοῦ Νομορβλίκου καὶ περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Νομικῆς Σχολῆς Νεαρχῆς Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, ὑπὸ Ι. Βελωρίτου. Ἡ ἔτησις συνδρομὴ τοῦ νομικοῦ τούτου περιοδικοῦ εἶναι διὰ τὴν ἡμεδαπὴν Δρ. 15, διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν φρ. χρ. 20.

Πινυξίου τὰ σωζόμενα μετὰ μεταφράσεως καὶ σημειώσεων καὶ πινάκων τῶν λέξεων εἰς τόμους ε'. ὑπὸ Κ. Κλεάνθου. Τόμος Α'. Ἐν Τεργέστη, 1886. 8ον μικρὸν σ. λθ', 457. Δρ. 4.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 10 Ἀπριλίου.

Τὸ πρὸς τὸν σάββατον ἐγένετο ἡ τελευταία συνεδρίασις τῆς ἐκτάκτου συνόδου τῆς βουλῆς. ἐν αὐτῇ ἐψηφίσθησαν εἰς τρίτην ἀνάγκωσιν τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατρίξει ἀπολειφθέντα δύο νομοσχέδια περὶ μεταρραφῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν καὶ περὶ ἀπονομῆς προνομίου ἐφευρέσεως εἰς τὴν ἐν Πειραιεὶ μηχανουργίᾳ καὶ Βιομηχανίᾳ. Ἐπεκυρώθησαν δὲ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς αὐτῆς συνεδρίσεως.

— Ἐπίσης ἐψηφίσθησαν εἰς τρίτην ἀνάγκωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐπικούρου ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ περὶ κατετάξεως ἀλλοδαπῶν ἀξιωματικῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ στρατῷ περὶ διωρισμοῦ ἀποστράτων ἀξιωματικῶν περὶ προβιβασμοῦ ἐπὶ ἀξιωματικῶν εἰς ἀνθυποκαταστάς περὶ προβιβασμοῦ εἰς ἀνθυπολοχαγούς τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῆς σχολῆς τῶν εὐελπίδων καὶ τῆς σχολῆς τῶν υπαξιωματικῶν περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἀλλοδαπῶν ἀπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσφορῶν.

— Εἰς τὴν τελευταίαν διακοίνωσιν τῶν δυνάμεων ἀπήντησεν ἡ Κυβέρνησις ὅτι οὐδὲν ἔπραξε διατραπετικῶν τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ πρακτικῇ τῆς γραμμῆς ἐκείνης τῶν παρεχωρήσεων τῇ Ἑλλάδι, ἀς ἐν Βερολίῳ αἱ δυνάμεις καθώρισαν, χωρὶς νὰ ἀντιστρατευσθῇ εἰς τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα ἄλλως τε καὶ εἰναι πεπεισμένη ὅτι ἡ γραμμὴ ἐκείνη δύναται ἐπὶ τοῦ κερνόςτος νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν διαταραχθεῖσαν ἰσορροπίαν ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰῶνος καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην τῇ Ἀνατολῇ.

— Τῇ παρελευθέρῃ δευτέρᾳ ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ στρατοῦ.

— Τὸ ἐνταῦθα πυρτιδοποιεῖον παρῆκεν εἰς τὴν ἀποθηκὴν τοῦ ὕλικου μεγάλῃν ποσότητι φυσικῶν.

— Ἡ Κυβέρνησις παρέρχεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς τῆς ἀμειψίας τῆς ἑλλήν. ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας «Θησεῖς». Πέλοπα, «Ερμούπολιν» καὶ «Ελπίδα». Τούτων ἡ «Ελπίς» καὶ ὁ «Θησεύς» κατέπλευσαν εἰς τὸν νύσταθμον πρὸς τοποθέτησιν ἐπ' αὐτῶν ἀνὰ δύο πυροβόλων Κρούκ. τὰ